

GOTLANDS ARTILLERISTEN

Gotlands Artilleriregemente • A7 Kamratförening

UR INNEHÅLLET

Ordförande har ordet	3
Avgående Chefen Artreg.	4
Nya Chefen Artreg.	5
SSG 120	6
Bryssel	8
Slaget vid Waterloo	13
Nästa Finland	14
Bandgående haubitsar	15
Befälsskola I	16
Sancta Barbara	17
Knep och Knåp	20
Minnesanteckningar av Sune Pettersson	24

<i>INNEHÅLLSFÖRTECKNING</i>	Redaktionens Ruta
Ordförande har ordet Sidan 3	Hej alla läsare...
Avgående Chefen Artreg. Sidan 4	Då har ni äntligen "Gotlands artilleristen" senaste nummer i er hand.
Nya Chefen Artreg. Sidan 5	Av kamratföreningens 500 medlemmar har en handfull personer varit artikel-
SSG 120 Sidan 6	författare i detta nummer.
Bryssel dan 8 Si-	Med förhoppning om att få fler författare och artiklar uppmanar jag er alla att
Slaget vid Waterloo Sidan 13	rannsaka minnet och nedteckna dessa "artillerihistorier".
Nästa Finland Sidan 14	Gotlands artillerister! Nu har vi fått ett nytt forum att sprida information genom, internet.
Bandgående haubitsar Sidan 15	På P 18 hemsida (www.p18.mil.se)
Befälsskola I Sidan 16	finns en länk till kamratföreningar och där kommer vi efterhand att fylla med
Sancta Barbara Sidan 17	information.
Knep och Knåp Sidan 20	Slutligen vill vi passa på att tacka alla Er som bidragit till tidningens innehåll
Minnesanteckningar av Sune Pettersson Sidan 24	ETT STORT TACK.
	Med önskningar om en riktigt God fortsättning på 2002.
Utkommer 1 gång/år med ett nummer omkring årsskiftet Ansvarig utgivare: Max Magnusson Chefsredaktör: Vakant Avgående redaktör: Gunnar Trennestam Redigering: Fredrik Roswall Tryck: Snabba Tryck, Visby	Väl Mött Gunnar Trennestam och Fredrik Roswall
Omslagsbilden: 77 BD/L45 under eldgivning. Foto: Stefan Bratt Artilleriregementet	Nästa deadline är den 2 dec 2002 så börja att nedteckna era artiklar redan nu och skicka dem till fredrik.roswall@p18.mil.se eller nedanstående adress. Adressen är: A 7 Kamratförening Fredrik Roswall, 621 86 Visby telefonnummer 0498-295000

Artillerikamrater !!

Det har nu gått snart två år sedan förbandet A 7 lades ned. Jag har haft nöjet att få delta på en del traditionsmöten. Bland annat har jag varit på ett möte i Kristinehamn som fick mig att tänka på vad traditioner och kamratskap betyder. Det var ett möte för artilleriets kamratföreningar (A 1 – A 9). Alla kamratföreningar var representerade. Där diskuterades artilleriets framtida traditioner. Jag träffade bland annat ordföranden i A 2 kamratförening (Mollis Andersson). Han berättade lite om deras förening. En förening från ett förband som lades ned för snart 40 år sedan. Den består idag av ca. 350 medlemmar. Det man funderade på i A 2 kamratförening var hur man kunde rekrytera nya medlemmar till föreningen. Jag kom då att tänka på A 7. Vissa tankar finns till ett samgående med de andra kamratföreningarna på Gotland. Jag tror att vi skall vänta lite med det. Däremot skulle vi kanske kunna samarbeta en hel del mellan kamratföreningarna i större utsträckning än vad som görs idag. Exempelvis skulle man kunna tänka sig ett samarbete avseende våra kamrattidningar. Det skulle kunna vara EN tidning för alla kamratföreningar på Gotland. Redaktionen skulle kunna bestå av en representant från varje förening. Dessutom är det säkert intressant att få veta lite mer om vad som händer i de andra kamratföreningarna på Gotland. Vi får säkert anledning att återkomma till detta.

I samband med mötet i Kristinehamn gjordes en rundvandring på Presterud ("artillerimässen" i Kristinehamn). Varje artilleriregemente har där ett eget rum. Vi tar tacksamt emot förslag på idéer och inventarier till "vårt" rum på Presterud.

Just nu behöver vi en **REDAKTÖR** till Gotlandsartilleristen. Det är en av de viktigaste uppgifterna i vår kamratförening just nu. Oavsett om det blir ett samarbete mellan kamratföreningarnas tidningar eller inte vill jag att var och en som läser detta funderar till på om han/hon har anlag och/eller intresse för detta eller vet någon som skulle passa för en sådan uppgift. Hör gärna av er med förslag. Oavsett redaktör eller ej så tar vi tacksamt emot bidrag till vår tidning.

När det gäller de verksamheter som kamratföreningen planerar att genomföra såsom ärtluncher, Barbara-firande, vårutflykt, Gotlandsartilleristen m m. Jag tror att det är "lagom". Det är viktigt att vi inte "gapar efter för mycket". Vi måste se till att vi "orkar" genomföra det vi åtar oss. Under det gångna året har det varit bra uppslutning på våra aktiviteter (det får mycket gärna bli ännu bättre detta år). **STÅLL UPP** och kom på de aktiviteter som anordnas. På det senaste Barbara-firandet var vi drygt 50 artillerikamrater. Jag hoppas att ni som var där har berättat för era kamrater hur trevligt det var. Jag hoppas vi blir ännu fler på nästa Barbara.

Jag vill framföra ett stort TACK till Mats Lagerqvist och Bob Hansson som på ett mycket förtjänstfullt sätt genomförde firandet av Sancta Barbara och tävlingen om Mortimer Sederholms vandringspris. Jag tror att vi alla som deltog i firandet och tävlingen instämmer i att det var ett MYCKET trevligt arrangemang. Tack Mats och Bob !!

Jag vill också framföra ett stort TACK till Fredrik Roswall och Gunnar Trennestam som såg till att vi fick ut vår kamrattidning (den du läser just nu). Tack Fredrik och Gunnar !!

Avslutningsvis vill uppmana **ALLA** i föreningen att komma med idéer och förslag på aktiviteter så att vi i styrelsen får reda på vad **VI** vill göra med **VÅR** förening.

Max.

Avgående Chefen Artilleriregementet

Artilleridemonstratorprojektet (ARTDEMO) har nu kommit in i en mycket intressant fas då tre av världens mest moderna artilleripjäser, Pzh 2000, AS90 Braveheart och Bofors 77 BDI/L45, tillförts projektet. Syftet med ARTDEMO är att skapa så mycket kunskap och erfarenhet avledning och utnyttjande av modernt artilleri som möjligt. Allt i syfte att ställa så relevanta krav som möjligt på det system som enligt nu gällande materielplan ska anskaffas till det svenska försvaret med början år 2007.

De officerare ur artilleriet och amfibiekåren som tillsammans med personal ur FMV tjänstgör i projektet har en mycket viktig och spännande uppgift. Det är deras omdömen som kommer att utgöra grunden för det kravdokument (TTEM, Taktisk Teknisk Ekonomisk Målsättning) som isin tar kommer att styra utformandet av framtidens artillerisystem. Dessa officerare är en viktig målgrupp för de industrier som har intresse av en framtida inköpsorder. Självklart har alla inblandade tillverkare av artillerisystem ett intresse av att vi i framtiden väljer just deras system.

Det förtjänar därför att återigen påtala hur oerhört viktigt det är att de slutsatser som efterhand dras i projektet vilar på en helt opartisk och objektiv grund, och att vi inte redan i projektets inledande fas låser oss mentalt vid den ena eller andra lösningen. Jag har själv blivit beskylld för att vara opassande "Boforsvänlig" då jag på en direkt fråga från en journalist - "Ar du säker på att Sverige i framtiden ska ha den här typen av tunga bandkanoner? (syftande på Pzh och AS90)" svarade "Nej, det är jag inte säker på i nuläget".

Det vore nämligen helt fel att redan nu, vintern år 2001, vara säkra på det som ska vara slutprodukten av projektet vintern 2003! Vi kan i nuläget bara vara säkra på en sak; När vi går till anskaffning av nytt artillerisystem år 2007 så talar vi var ken om Pzh 2000, AS 90 Braveheart eller Bofors BDI/L45, *definitivt inte med nuvarande teknisknivå!* Det är oerhört viktigt att vi tar ett rejält teknikkliv så att vi får en produkt som har bäring av en bortom målbildens 2010. Därför måste alla som sysslar med utveckling av framtidens förmågor för närvarande arbeta helt förutsättningslöst! Jag bedömer att de som blivit uttagna att jobba med ARTDEMO har detta förhållningssätt. Stå på er framtiden hänger på er!

En ledarskribent med självaktning måste orda något om Försvarets ekonomi. Jag kan bara konstatera att "den jakt på syndabockar" där förbandscheferna utmålades som de stora bovarna delvis har kommit av sig efterhand som fakta klarlagts. Löneglidningen var förvisso större än ett "normalår" (den dramatiska omorganisationen år 2000 kan förhoppningsvis inte betecknas som ett "normalår"), men långt mycket mindre än de första uttagarna från ledningen, bl. a. publicerades i tidningen Försvarets forum. Armens slutövning vintern 2001 kostade förvisso mer än budgeterat, men revisionens granskning ger vid handen att överdraget var långt mycket mindre än de första larmrapporterna från Högkvarteret. Fler och fler tecken tyder på att ominriktnings-underlaget - framtaget under stor tidspress - kunde beretts bättre. När man bejakat detta även från Försvarets ledning kan man sluta lägga energi på att hitta syndabockar bland förbandscheferna och istället koncentrera sig på att hitta en väg ut ur problemet. På förbandsnivå är det definitivt ett problem när man försöker göra marknadsekonomi av en klart planekonomisk verksamhet.

Min stilla förhoppning är nu att vår ledning lägger kraft på att en gång för alla hantera sjukdomen istället för att efterhand parera symtomen. När jag nu läser igenom vad jag skrivit tycker jag att det mörka och dystra fått för mycket plats.

Låt mig därför avrunda med att konstatera att framtiden ser ljus ut för artilleriet och för funktionen indirekt eld. De nya markstridstaktiska doktriner som nu utarbetas inom ramen för "AR2 ny" betonar vikten av den indirekta bekämpningen på stridsfältets djup på ett betydligt tydligare sätt än förr.

Det är speciellt kravet på bekämpningssystem med kort reaktionstid som talar för att artilleriet har en framtid även på morgondagens stridsfält! Inom kort kommer vi att kunna punktmålsbekämpa även mycket hårda mål inom artilleriförbandens räckvidd då BONUS-granaten levereras under år 2003. Om den nyligen inledda TCM-studien håller vad den lovar kommer vi med 155 mm eldrörsartilleri att kunna precisionsbekämpa mål på ett avstånd mellan 7080 km år 2007. Utan att föregripa ART DEMO är jag övertygad om att "artpjäs ny" kommer att innehålla en utvecklad MRSI-funktion som medger att 5 till 10 granater samtidigt kan landas i målet från en och samma pjäs.

Detta sammantaget gör att rollen för artilleriet kommer att förskjutas från att vara ett system som i första hand används för att understödja manöverförbandens rörelse, till att bli det i flesta fall bästa alternativet till andra mark- och flygburna system för att snabbt och effektivt nå avgörande effekt på hela stridsfältets djup.

Jag kan naturligtvis inte lova att vi kommer att nå våra mål och visioner. Jag kan däremot lova att vi *inte* kommer att nå dessa om artilleriet *inte* har tillgång till kompetent, engagerad och drivande personal. Jag konstaterar dagligen; det har artilleriet!

Anders Carell

Överste Göran Mårtensson installerad som ny regementschef

Den 31 januari överlämnade överste Anders Carell Artilleriregementets fälttecken till överste Göran Mårtensson..

Sista dagen på regementschefsstolen innebar blandade känslor. - Jag kommer att sakna er, men samtidigt slutar jag pendla och kommer närmare familjen, sade överste Carell vid personalgenomgången. Anders Carell går vidare till tjänsten som chef för Högkvarterets krigsförbandslednings markstridsavdelning (KRI MARK).

Arbetsuppgifterna där blir att leda markstridsutvecklingen inom Försvarmakten.

Nye regementschefen överste Göran Mårtensson fick vid personalgenomgången tillfälle att för första gången presentera sig lite närmare för samtliga anställda. - Min första tid på plats har jag hunnit se vilka utmärkta förutsättningar som finns vid Artilleriregementet med garnisonsområdet, skjutfälten och inte minst personalens kompetens. Jag är övertygad om att regementet har en plats i den framtida Försvarmakten. Mårtensson betonade vikten av att vara offensiv i att saluföra artilleriet och genom att delta i övningar utanför regementet inhämta utvecklingstendenser från omvärlden. Nye regementschefen vill också starta en diskussion om Artilleriregementets uppgifter internationellt. Han ser alla verksamheter inom regementet som viktiga och poängterade att vi alla ska hjälpas åt för att lösa dem. - Jag ska ägna kraft till att lära känna er i ert dagliga värv samtidigt som jag vill lösa alla externa uppgifter med hög ambition. Jag kommer att göra mitt yttersta för att driva Artilleriregementets standar genom försvarsbeslutet 2004 och Försvarmaktens ominriktning. Överste Mårtenssons första uppgift som regementschef blev att tilldela före detta regementschefen Anders Carell den första av Artilleriregementets förtjänstmedaljer. Motiveringen löd för framsynt och målmedvetet arbete med organisationsutvecklingen av det nya Artilleriregementet och för det offensiva och visionära arbete han drivit verksamheten under sin tid som regementschef.

Splitterskyddad granatkastare 120mm, SSG 120

Jag har blivit ombedd att kort presentera ett av försvarsmaktens framtidsprojekt. Detta med anledning av min personliga inblandning i projektet. Jag, Kn Bob Hansson, är före detta A7:are och höll vid A7 mest på med pjästjänst. Den som har minnet i behåll kommer ihåg att jag skrev i tidningen när jag hade tjänstgjort som den sista krigskompanichefen vid A7. Jag arbetar nu vid P 18 och min huvudsakliga uppgift har hittills varit granatkastartjänst då jag första utbildningsåret var chef för granatkastarpluton och nästa år även kommer att vara det.

Det som har varit stimulerande med Grk är att jag har varit tvungen att ta fram de gedigna artillerikunskaperna igen. Från att ha haft 77B på A7 med högteknologisk utrustning fick jag Grk med kompassvinkelmätare för parallellställning. I övrigt kan man jämföra Grk med 4140, vi har skjutelementräknare (SKER) för b-plats och positionsbestämningsbil för rek.

Tidigt i min nya anställning vid P18 fick jag åka som förbandsrepresentant på ett vapenofficersmöte-granatkastare. Då såg jag till att P18 hamnade på markstridsskolans, MSS, karta och sändningslista. Markstridsskolan ligger i Kvarn utanför Borensberg. Vid detta möte blev jag varse att alla förbanden hade en representant i användargruppen för SSG 120. Jag kom med i användargruppen som P 18 representant. Användargruppen har följt projektet ända från ritbordsstadiet av vagnen. Vår roll är att ha ”truppsynpunkter” på utförandet av vagn och torn så att den färdiga produkten blir så bra som möjligt. Vi har även studerat taktik och stridsteknik då SSG 120 måste ses som ett nytt indirekt eldsystem. Tidigt 2001 blev det klart att Sverige skulle få låna prototypvagnen under mars månad. Vagnspersonal skulle tillsättas ur MSS men de räckte inte till. Eftersom tanken från början

var att vagnen först skulle visas för P 18 så föreslog MSS att jag skulle ingå i vagnsbesättningen. Så blev det men vagnen kom inte till Gotland.

Jag och de övriga i vagnsbesättningen (3 kaptener från MSS) åkte till Finland för utbildning vid Vammass vapen och ammunitionsfabrik. Det är nämligen så att vagnen är ett samprojekt mellan Sverige och Finland och tillverkarna är Hägglunds och Vammass. Tornet är i stort byggt av Hägglunds och vapendelarna/eldrören är byggda av Vammass. Utbildningen vi fick i Finland var på engelska men alla paneler i vagnen var på finska så man sov gott på

nätterna den veckan. Tornet satt då på det finska pansrade hjulfordon vi kallar SISU men som heter PASI. Under mars hade vi således vagnen till låns och vi skulle visa upp den för försvarsmakten. Vi började marsperioden med en kort repetitionsutbildning vid MSS för att därefter åka till Karlsborg och genomföra testskjutningar/skjuttabellsskjutningar med svensk ammunition. Sedan var vi på de stora slutövningarna i norrland och i Skåne och förevisade vagnen för trupper från hela armén. I år kommer jag att ingå i vagnsbesättningen igen under mars och ha förevisningar. Skillnaden är att tornet nu sitter i ett stridsfordon 90 chassi i övrigt är det samma torn,

prototyp 1. Vad skall vi då ha denna tingest till. I dag så har vi på varje stridande bataljon ett stabs/granatkastarkompani (2x3 pjäser) vilket innehåller två granatkastarplutoner (3 pjäser). Dessa två granatkastarplutoner kommer att ersättas av 4 st SSG 120 vagnar. Skillnaden mot idag kommer att vara revolutionerande. Idag drar vi grk m/41 D efter terrängbil 13. Vi har en skottvidd på 7km. Med SSG 120 kommer vi att öka skottvidden, tillgängligheten och den momentana eldkraften. Tillgängligheten ökas avsevärt då vagnen inte tar någon tid på sig att gruppera, den skall bara stanna och skjuta. Den momentana eldkraften ökar då SSG 120 kommer att ha MRSI (Multipld Rounds Simultanius Impact) förmåga. Det innebär att vi skjuter två skott i en elevation ändrar laddning och elevation mellan nästa två osv. De granaterna slår sedan ner samtidigt i målet. Nackdelen med systemet om man inte tänker till kan vara underhållstjänsten. Skjuter vi mycket under lång tid måste planeringen av underhållet vara rigorös. Jag får tacka för denna gången ni kan se vagnen på nästa sida med lite data och prestanda.

Kn Bob Hansson

Splitterskyddad granatkastare 120mm, SSG 120

Data & prestanda

Eld	<ul style="list-style-type: none"> *Dubbla eldrör *Direktskjutningsförmåga 800m *4 skott 8 sek *8-14 skott MRSI (Multipld Rounds Simultanius Impact) *Skottvidd ca 10km
Rörelse	<ul style="list-style-type: none"> *Exponeringstid 2 eldstötar ca 1 min *Framkomlighet något bättre än Lvkv90 (bedömn m.h.t vikten)
(tillgänglighet)	<ul style="list-style-type: none"> *Från marshgruppering/eldsignalering till eldgivning-30 sek. *Marschfärdig efter eldsignalering slut ca 15 sekunder.
Skydd	<ul style="list-style-type: none"> *Motsvarande CV9040B, tornet något sämre skydd. *All hantering vid skjutning är splitter- skyddad, (krav även am-ersättning)
Övrigt	<ul style="list-style-type: none"> *Kilmekanism *Helautomatisk inriktning (om man vill) *Halvautomatisk laddning likande haub 77, med laddbord och automatisk ansättning.

Leverans av SSG 120 till förbanden är planerad att påbörjas i slutet av 2006.

Artillerikamrater,

tid läggs till tid, framtid blir historia och en ny framtid utmanar oss ständigt. Det har snart gått två år sedan Gotlands Artilleriregemente lades ner och även om stynget i våra hjärtan finns kvar så har de allra flesta ändå kunnat skapa något nytt och positivt bl a med stöd av varandra och kamratföreningen När man, som jag, inte längre tjänstgör hemma på ön, saknar man ibland någon att prata av sig med, så jag skriver lite istället. Men inte skall jag hänga kvar vid det gamla. Istället gläds jag med artilleriregementet, som inom begränsade materielanslag får driva utveckling med dagsaktuella artillerisystem, och med P18 som får vara med i ledningssystemutvecklingen och som åtnjöt aktualitetsglans i fjol genom sitt ansvar för snabbinsatskompaniet ur Insatsstyrka Armé (IA 01), som gjorde en insats i Kosovo. Kan det månne vara framtidens melodi?

Själv jobbar jag med EUs krishantering i Europeiska Unionens Militära Stab (EUMS), i Bryssel. Jag vill gärna berätta om det en smula och kanske göra en koppling till svensk försvarsutveckling som avslutning.

Men innan jag ger mig hän åt tämligen torra tjänstefunderingar så måste jag ändå berätta en aning om utlandslivet. Vardagen.

Belgien, skola, språk

Min fru Gunilla och jag, våra två yngsta ungdomar, David och Malin, och katten Kosmos flyttade till Belgien i mitten av augusti 2000. Äldste sonen Niklas blev kvar på P 4 i Skövde.

Vi slog ner bopålar i Waterloo, ca 17 km söder om Bryssel. Här ligger den småskaliga skandinaviska skolan (www.ssb.be) med ca 500 elever från förskola till gymnasium. Inte många i varje klass alltså och gymnasiet har inte alla nationella program. Malin går gymnasiets andra årskurs och på grund av alla dessa val av kurser och individuella inriktningar som eleverna nuförtiden måste göra, så jobbar de hela tiden i smågrupper. Det är väldigt splittrat och förvirrat kan jag uppleva. Vilket inte är något nytt med avseende på artikelförfattaren, säger förstås somliga.

Skolan har elever från alla skandinaviska länder och följer de nationella läroplanerna. Man erbjuder också parallellt International Baccalaureat (IB) som är en internationellt gångbar gymnasieexamen. Det innebär att ytterligare kurser läses under de sista två åren i gymnasiet och det innebär en maffig tentamensperiod mot slutet av årskurs tre. Malins personliga val handlar mycket om musik under ledning av den gotländska musiklektorn Lena Björk-Franzén. Under ett par veckor i december så gjorde man t ex ca 30 luciaframträdanden med sin kör. Närheten till EUs institutioner gör också att skolan ger en Europa-profil med hjälp av föreläsningar bl a från vår svenska miljökommissionär Margot Wallström och EU-parlamentarikern Marit Paulsen (med sting i åsikterna) samt diverse studiebesök i Bryssel och Strasbourg. Det är verkligen en förmån som den geografiska belägenheten ger.

Vår son David har tagit ett pausår i studierna efter studenten och har lyckats få ett jobb i Bryssel där han får utveckla språkkunskaperna. För mig som har pendlat i flera år mellan fastlandet och familjen på Gotland är det verkligen skönt att få ha (nästan) hela familjen samlad. Belgarna själva är ofta flerspråkiga (polyglotter) med två till fyra språk i bagaget. Wallonerna i söder talar franska, flamländarna i Flandern i norr talar flamländska (=holländska) och så den lilla tyska minoriteten i öster. Alla tre språk är officiella. Man bör helst inte försöka treva sig fram på bästa skolfranskan i flamländska Antwerpen, Brügge eller Gent! Da blänger de argt och svarar i bästa fall på engelska som alltså är det fjärde språket som många behärskar. För de flesta svenskar upplevs det kanske inte som något problem att undvika franska förstås.

Bryssel har en miljon invånare och Belgien totalt ca tio miljoner. Detta innebär Europas näst högsta befolkningstäthet, det betyder korta avstånd, väldigt många som jobbar i Brysseltrakten, mycket bilar, låga andrahandspriser på bilar, men också många trafikolyckor, och enorma försäkringspremier - fyra till sex gånger så höga som hemma. Själv undviker jag bilen till jobbet, trots att det skräligt 'mjölkttåget' tar ca 30 minuter enkel resa. Men jag kör oftast bil när jag skall till stormarknaden några hundra meter hemifrån.

Visst blir det paradoxalt! Cykeln har jag bara till järnvägsstationen t o r 2 km. Inledningsvis fick barnen - i sann svensk anda - cykla de fyra kilometrarna till skolan, men numera gäller skolbuss. Dels är olycksrisken för stor och dels ligger Belgien i topp på Europas regnliga! Belgarna skulle aldrig släppa sina barn med cykel till skolan, hellre kör man dem i bil.

Waterloo

Det är självklart att man väljer att bo nära den skola där barnen skall gå. Eftersom det också finns en amerikansk, internationell skola här i Waterloo så innebär det att av stadens befolkning på ca 25 000 själar, så är mer än 5 000 utländska medborgare eller belgare med utländsk härkomst (invandrare). Bland våra närmaste grannar är två familjer svenskar och en engelsk. Waterloo är troligen mest känt på grund av ABBA(?), eller möjligen Napoleon, som blev slutligt besegrad här 18 juni 1815.

Europaparlamentets byggnad i Bryssel. De har personal och lokaler i Strasbourg också där de håller sina förhandlingar en vecka per månad. En dubbling av resurser som ibland kritiseras. Här jobbar parlamentarikerna (MEPs = Member of the European Parliament) som ju väljs politiskt vart femte år, nästa gång 2004. Sverige har 22 av f n 625 MEPs.

EUs krishanteringsförmåga

Så måste jag då skriva något om vad jag jobbar med. Att beskriva hela sammanhanget med EUs institutioner är omöjligt på begränsat utrymme men jag skall försöka göra nedslag på några punkter.

Ansvar för samordning av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) åligger Europeiska Unionens Råd (Rådet eller the Council) **inte** att förväxla med Europarådet i Strasbourg där visserligen alla 15 EU-länder är medlemmar men även ett 25-tal europeiska länder ytterligare! **Rådet** fattar de juridiskt bindande besluten inom unionen i form av möten på ministernivå. Medlemsstaternas olika fackministrar möts och beslutar inom sina domäner. Övergripande beslut fattas naturligtvis av de 15 statsministrarna/presidenterna vid de rådsmöten som i dagligt tal kallas toppmöten, senast i Laeken och tidigare bl a i Göteborg.

I rådets generalsekretariat ingår civila och militära tjänstemän som sysslar med GUSP. Vi militära "experter" bildar EUs militära stab (EUMS), där jag är en av sex svenskar bland 135 totalt. Antalet har noggrant förhandlats och vägts relativt den rösträttstyngd som de olika medlemsländerna har, baserat främst på folkmängden. Vi sex är kommandören Lars Wedin, fyra överstelöjtnanter/kommandörkapten och en staff sergeant. Ja, eftersom alla nationer har underbefälsposter så ville Sverige också besätta en sådan. Kristina Brusebäck heter hon som fick möjligheten att efter muck från underrättelseassistentkursen vid FMUndSäkC tjänstgöra i Bryssel i två år. Hon fick sin unika grad för att passa in i gänget av rutinerade warrant officers här nere. Mycket ny mark bryts!

Vi alla i EUMS är 'detacherade nationella experter' - END med fransk förkortning. Tänk så mycket förkortningar det finns förresten, och eftersom det finns elva officiella språk inom EU så används de nationella förkortningarna av respektive land. De förkortningar som oftast används är de franska och engelska.

EU blir förstås UE på franska! Vad blir förresten NATO på franska -svaret längst ner¹. Som militär expert i EUMS är vi anställda och får lön från våra huvudstäder men vi lyder arbetsgivarmässigt under DGEUMS (Director General för EUMS) som i sin tur lyder direkt under SG/HR (Secretary-General/High Representative), Dr Javier Solana. Han är generalsekreterare för Generalsekretariatet vid Europeiska Unionens Råd.

Det finns tre stora institutioner och flera mindre inom ramen för medlemsstaternas gemenskap.

1. Kommissionen med 20 kommissionärer där Sverige har fått en post. De stora länderna har 2. Kommissionärerna utses av respektive regering men skall utfrågas och godkännas av parlamentet som ju avsatte hela den förra kommissionen på ekonomiska tveksamheter.
2. Europaparlamentet som bl a är ansvariga för EUs budget och är det demokratisk-parlamentariska forumet för den nödvändiga debatten kring EUs utveckling, samt
3. Rådet som alltså fattar beslut. Rådet har mängder av arbetsgrupper och kommittéer men det är bara vid möten på ministernivå som gemensamma beslut formellt kan fattas. Alla andra möten syftar således till att förbereda ärenden fram till dessa beslutstillfällen. I alla kommittéer och grupper är samtliga medlemsländer samt Kommissionen representerade. Vissa grupper möts någon enstaka gång per halvår och vissa flera gånger per vecka. Eftersom det till slut blir omöjligt för medlemsstaterna att låta mötesdeltagarna pendla till de grupper som ofta sammanträder, så har man inrättat ambassader mot EU, ”EU-representationer”, dit man attacherar personal som skall representera medlemsstaten vid möten. Vid den svenska EU-representationen jobbar t ex generalen Mertil Melin. Han representerar Sverige och är anställd av Regeringskansliet, inte Försvarsmakten.

En av dessa kommittéer är COREPER (franska förkortningen används~Permanenta Representanternas Kommitté) där Sverige representeras av EU-ambassadören Gunnar Lund, som alltså är Sveriges permanente representant i EU. COREPER är sista instans som skall koordinera alla frågor, t ex fiske, säkerhetspolitik, telekommunikationer etc, med varandra där det behövs innan ministrarna skall fatta beslut vid sina möten. En kommitté är KUSP (Kommittén för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken -COPS på franska, PSC, Political and Security Committee, på engelska), där medlemsländerna har ytterligare en ambassadör eftersom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP) kräver ständigt uppdaterade representanter avseende krishärdar i världen och möjliga krishanteringsåtgärder. I Sveriges fall heter KUSP-ambassadören Anders Bjurner.

Den tredje kommittén som förtjänar att nämnas i detta sammanhang är självfallet militärkommittén eller EU Military Committee (EUMC) där Mertil Melin är vår man, biträdd av en kommandör och en kommandörkapten.

En nyttig internetadress är www.europa.eu.int

Manneken Pis är en liten halvmeterhög skulptur som kläds i olika kläder då och då, svensk folkdräkt 6 juni t ex. Av någon outgrundlig anledning är han Bryssels turistattraktion nr 1.

¹ OTAN=Organisation du Traité de l'Atlantique Nord

EUMS

Militära staben då? Jo EUMS skall precis som övriga delar av rådssekretariatet biträda alla kommittéer och arbetsgrupper med expertkunskap och underlag i olika frågor. T ex ifråga om utveckling av militära kapaciteter inom ramen för den militära krishanteringsförmåga som statsministrarna har bestämt att EU skall ha senast 2003.

Jag har fram till hösten jobbat med övningsplanering för krishantering på politisk nivå. Inga förband är inblandade utan dessa övningar skall syfta till att öva ambassadörer i beslutsfattning i ett övningsscenario där EUMC och EUMS samt huvudstädernas utrikes- och försvarsdepartement utarbetar underlag och bedömningar.

I slutet av maj 2002 genomför EU den första övningen av detta slag.

Mitt jobb

Jag jobbar numera i Current Operations Branch i Operations and Exercises Division, med en grekisk överste som branch- (avdelnings-) chef och en italiensk brigadgeneral som divisionschef. Divisionssekreteraren är svenska och har jobbat i rådssekretariatet i flera år innan EUMS bildades på våren 2000. Det är praktiskt många gånger att kunna prata krypto (svenska) med henne för att få de administrativa krumbukterna i organisationen förklarade.

Mina frågor är bl a uppföljning av terroristverksamhet, skydd mot bioterrorism, lägesuppföljning av vissa områden, hot-spots, samt förstås planering av verksamhet i form av stående order och arbetsplaner om och när EU så småningom beslutar sig för att hantera en kris någonstans med militära medel.

Särprägelns med att jobba i EUMS består främst av två element:

1) Språket. En mycket god engelska är krav. Och särskilt militärengelska. Allt arbete sker på engelska i EUMS och man måste kunna läsa och förstå rådsbesluten och mötesprotokollet för att kunna skriva militär-politiskt underlag. Om man inte kan engelska tillräckligt bra får man svårt att genomföra självständigt stabsarbete, än mindre leda projektgrupper etc. Man blir mindre användbar helt enkelt och det mår man säkert inte bra av om man är van hemifrån att åstadkomma resultat. Det är inte heller alltid man är klar och tydlig på sitt eget modersmål och det dunkelt formulerade blir inte mer tydligt för att det skrivs på ett främmande språk, t ex engelska. Och läsarna har oftast inte engelska som modersmål. Franska då? Ja vid möten med t.ex Militärkommittén så pratar man alternativt engelska och franska, bara de två språken, men utan tolkar. Om man sitter med på dessa möten och skall skriva mötesanteckningar eller vara beredd att svara på frågor inom sitt ämne så måste man förstå vad som sägs! Man kan inte diskret fråga ordföranden vad Frankrikes fråga bestod av och man kan inte be dem att repetera på engelska! Men man behöver inte svara på franska! EUMS är ansvarig för de officiella mötesanteckningarna efter EUMC och för varje ämne de diskuterar så är ämnesexperten ur EUMS närvarande.

2) Den politiska kopplingen och nivån. Vi är ingen operativ stab som skall leda förband direkt. Vi skall biträda KUSP med inriktning och strategisk ledning av 'commanders' via det strategiska högkvarter (OHQ) som i sin tur skall leda operationella högkvarter (Forces HQ) och trupper. FHQ-nivån leder i operationsområdet. Högre nivåer leder således från fredsgruppering. I en EU-operation så kommer alla ledningsnivåerna att förstärkas med personal från alla truppbidragande länder.

Att förstå denna roll och denna nivå är inte alltid enkelt. Man måste försöka vara professionell militär och undvika att bli politiserad, dvs att spekulera i politiska viljor, bakomliggande motiv och vad som kan vara gångbart. Det är till syvende och sist soldater som skall skickas ut för att med militära maktmedel åstadkomma en fredlig utveckling i en miljö som inte från början är fredlig. De måste få erforderliga klara mandat och befogenheter för sin mission.

Avslutning

Mitt jobb är mycket spännande och stimulerande. Jag får vara med om att bygga upp något nytt, bara en sådan sak som att vandra kring i uniform i dessa byggnader har mött olika reaktioner bland människorna här.

Får ni någon gång chansen så ta den, och vill du jobba utomlands så tala om det för din chef och personalplanerare. Men bygg gärna upp språkförmågan. En god franskanivå ger första delen av inträdesbiljetten om man tänker sig jobba i Brussel. Antalet befattningar för officerare utomlands växer, även utanför den vanliga utlandsstyrkan, och det finns många platser där franskan inte alls är nödvändig. Så stå på med engelskan också. Personligen saknar jag också erfarenhet från utlandsstyrkan. Även om det är på en annan nivå än EUMS så hade det varit värdefullt.

Jag är övertygad om att Sveriges förmåga att med kort tid till förfogande kunna delta i internationella militära insatser (FN, NATO eller EU) för att gagna den internationella säkerheten, kommer att behöva utvecklas ännu mer. Det innebär lidanden för grundorganisationen och våra fredsförband hemma i de närmaste försvarsbesluten, eftersom budgetramarna snarare kommer att minska än öka. Vi har helt enkelt för stor 'kostym' fortfarande och vi måste skapa ekonomiskt utrymme för kvaliteten i utbildningen hemma och insatser utomlands. Man kan naturligtvis ha olika tyckanden kring detta men logiken och matematiken tycker jag känns uppenbar och tänk, jag tror att den är uppenbar för de allra flesta på trupp- och förbandsnivå. Man har varit och är villig att göra uppoffringar i närtid om det bara blir bra i framtiden. Ingen vill ha det som nu, när 'kostymen' spräcker budgetramen varje år med åtföljande panikbromsningar och nödlösningar. Jag hoppas verkligen att framtidssatsningen snart skall kunna få ny fart igen. All personal förtjänar det.

Många hälsningar till kamratföreningen och Barbara

Sven Åke Asklander
som mer än gärna står till tjänst för frågor mm
sven.asklander@consilium.eu.int

Slaget vid Waterloo 1855

Napoleon utkämpade sitt sista slag vid Waterloo och besegrades av en general som råkade vara född samma år som Napoleon själv, 1769. Egentligen var det segerherrens högkvarter som var upprättat i Waterloo, striderna ägde rum och monumenten ligger numera i grannkommunen.

Den irländskfödde generalen och segerherren blev sedermera adlad och engelsk premiärminister. Han är känd som.....? (Svaret ges lite längre ner). Muséerna, lejonkullen och de båda fältherrarnas sista högkvarter är väl värda besök. Själv är jag mest imponerad av snabbheten i Napoleons fälttåg. Våren 1814 fängslades Napoleon på Elba men rymde knappt ett år senare för att den 20 mars 1815 tåga in i Paris i triumf, innan han 90 dagar (och 30 mil) senare, med 72 000 (!) soldater, mötte sitt öde. Sitt Waterloo! Som jämförelse kan nämnas att EUs 60 000 man stora krishanteringsstyrka fr o m 2003 skall kunna påbörja en operation inom 60 dagar. Visserligen på längre avstånd än 30 mil förstås. Den svenska Insatsstyrkan Armé har 90 dagars beredskap med huvuddelen och 30 dagar med ett kompani. Dessa jämförelser visar att reell militär handlingsberedskap med insatsmöjlighet inom enstaka dagar och veckor kräver stående styrkor. Se där blev det i alla fall någon slags koppling till militär nutid utan att ens beröra något slags mobilisering av känt märke. Segerherre i Waterloo blev Lord Wellington med 67 000 engelsk-nederländska-belgiska trupper koordinerade med Blüchers 52 000 prussiska soldater som anlände mot slutet av dagen.

Ett stort markområde skänktes efteråt av tacksamma belgare till familjen Wellington. Mer att läsa om slaget finns t ex på internetadressen

www.trabel.com/waterloo/waterloo-thebattle.htm

Lejonkullen (Butte de Lion) som symbol för segerherren 1815 och för orten Waterloo

Nästa Finland !!!

Den av alla välkände Curt-Christer Gustafsson som numera bor i Sveriges kornbod Östergötland är som de flesta säkert vet mycket engagerad i gamla A1 kamratförening ”Svea artilleriförening”. Där har han de senaste åren haft ambitionen att återvända till rötterna och bland annat på ett eller annat sätt besöka resterna av de regementen som vid sidan av Svea uppstod 1794 i samband med uppdelningen av Det Kungliga Artilleriet nämligen Göta, Wendes och Finska Artilleriregementena.

På tur 2002 står Finland och C-C har därför vänt sig till mig som genom åren haft en del kontakter med våra vänner Raseborgarna. Jag har i min tur fört samtal med Ingmar Asplund som lovat ställa upp som värd/ciceron/guide vid ett besök i Finland och det är då självklart att GOTLANDSARTILLERISTERNA också skall komma med i bilden. C-C ser det som positivt att vi går ut med en gemensam inbjudan för bland annat kamratskapet men också för att säkerställa ” full buss ”.

Upplägget är för det första baserat på självkostnadspris, ev. bjudmåltider betraktas som bonus. Resan äger rum ve 220, 13-17 maj, med buss från Linköping och båt från Visby. Vidare över böljan den blå till Finland natten till tisdag och program enligt Ingmar tisdag morgon till torsdag kväll. Tillbaka igen över böljan den blå natten till fredag och därefter med buss och båt till hemmet eller kanske helg i Stockholm. I Ingmars program kan vi räkna med Hangö, Mannerheimmonumentet, Fiskars, Ekenäs, Kaptensbostället, shopping i Helsingfors m.m.

Vi kan räkna med att den buss som A1:arna reser i går med till Finland. I denna buss disponerar gotlänningarna 20 platser om det skulle vara flera anmälda hamnar dessa på en ”reservlista”. Förlägningsfrågan är f.n. oklar beroende på att Ingmar inte vet hur många beväringar som rycker in till Dragsvik. Det får vi kläm på i efter nyåret men dessa rader skrivs dagarna före jul. Antingen kan vi bo billigt på kasern annars kan det bli på marinan i Ekenäs (c:a 350 mark/natt) som rekommenderas av Ingmar.

Kontaktman på Gotland i denna fråga är Gunnar Trennestam på tel. 0498-29 52 02 och det är nog principen först till kvarn som gäller.

- ” Insiders lär redan ha bokat en fyrbäddshytt, minst??!!

Till slut en varm hälsning till alla GOTLANDS-ARTILLERISTER från

Olle Bjurström

Premiärskjutning av artilleriets nytillskott

Torsdagen den 25 oktober gick startskotten för artilleriets senaste nyförvärv. Två bandgående haubitsar, engelska AS 90 Braveheart och tyska Panzerhaubitse 2000, hade huvudrollerna då projektet Artdemo på allvar drog igång. Platsen var Vaddö skjutfält i Roslagen.

Projekt Artdemo, eller artilleridemonstrationsprojektet, är samlingsnamnet för den organisation som ska bära och utveckla kunskaperna inom artilleriet vidare. De två haubitsar som man förelisningsköts med ute på Vaddö skjutfält är inte köpta av Försvarmakten utan inhyrda för två år. Syftet är att under denna tid genomföra studier och försök vars resultat ska ligga till grund nästa artillerisystem i Försvarmakten med planerad anskaffningsstart 2007.

Bandkanonen del av arvet

I Artdemo ingår officerare och soldater från Artilleriregementet i Kristinehamn, Vaxholms amfibieregemente (Amf 1) och Norrlands Artilleribataljon i Boden. Deltar gör även Försvarets materielverk.

Förutom de två nya haubitsarna ingår även Boforskanonen haubits 77 BD L/45 i projektet. Det är en haubits som redan idag finns inom Försvarmakten men fått förbättrat rörlighet genom att monteras på ett dumperchassi. Även den gamla bandkanonen från Bofors ingår som en del av arvet.

PZH 2000 är en tysk bandgående haubits. Den väger 53 ton, har en kaliber av 155 mm och skjuter cirka fyra mil. Fem mans besättning, topphastighet 60 kilometer i timmen.

AS 90 Braveheart. En engelsk konstruktion. Väger 46 ton, skjuter lika långt som sin tyska motsvarighet och har samma kaliber, 155 mm. Vagnen har NBC-skydd och en besättning på fem personer

Ulf Petersson, Arménytt

Befälsskola I 1964

Den 29 januari 1964 ryckte dessa ungdomar in till 1. batteriets befälsskola I på Korsbetningen för att fullgöra sin värnpliktstjänstgöring under 10 månader. Efter utbildningen utnämndes vi alla till konstaplar vid A 7.

Lennart Forsberg var batterichef och den sedan många år avlidne Styckjunkaren Bengt Karlsson - "Kalle Alva" var skolchef samt Thore Svensson instruktör på befälsskolan.

Vi var 10 Gotlandssorkar och en Värmlänning som passerade in genom kasernvakten med darrande knän, men efterhand så växte kammen på oss och vi blev ett härligt gäng som framförallt utbildades i pjästjänst på haubits 4140.

Sommaren 2001 genomförde vi, något mer grånade herrar, en återträff där vi började med att lämna av till batterichefen utanför kasernvakten på "gamla" A 7.

En rundvandring på det gamla kasernområdet som bland annat innehöll besök i 1.a batteriets kasern (kasern 55) genomfördes under det att många minnen berättades.

Efter besöket på Korsbetningen så fick vi möjlighet att skjuta AK 5 på den elektroniska skjutbanan på Wisborgs Slätt och här var det fortfarande många som ville visa oss yrkesofficerare att takterna sitter i. Thore fick sedan visa sina instruktörsfärdigheter genom en mycket uppskattad guidning i förbandsmuséet.

Ett besök på Cederströmska mässen med diverse förtäring och sedvanligt historieberättande var finalen på eftermiddagen.

Kvällen avslutades med middag på Donners Brunn i den vackra sommarkvällen och minglade hos Tobbe på Strandkompaniet några timmar innan vi skildes för att åter träffas om några år.

En lyckad återträff som möjliggjordes tack vare vänligt bistånd från Sylve Nilsson, B-O Pettersson och Greger Westerlund som hjälpte oss på skjutbana och mäss, tack kompisar.

Bakre raden från vänster: 13 Erik Mattsson, 19 Torgny Gustafsson, 14 Anders Nilsson, 16 Sune Nilsson, 18 Dan Ahlvin, 12 Kjell-Åke Eneqvist.

Framre raden från vänster: 11 Inge Pettersson, 20 Urban Eskelund, Lennart Forsberg, Thore Svensson, 17 Rolf Nordin.

Saknas gör 15 Gunnar Larsson, polis i Helsingborg, som var förhindrad att delta.

Anders Nilsson

Sancta Barbara och Mortimer Sederholms tävling 011201

Bakgrund

Den 1 december 2001 var det start för en ny företeelse i A7 Kamratförening, genomförandet av Mortimer Sederholms tävling och firandet av Sancta Barbara. Tidigare har dessa två evenemang genomförts traditionsenligt på A7 när detta ännu fanns. Särskilt firandet av Sancta Barbara var mycket omfattande på A7 tiden med ett heldagsevenemang omfattande gemensam frukost, gruppuppgifter, tävlingar, ceremonier middag och lotteri mm. Sancta Barbara är ju artilleristens skyddshelgon och historien om henne finns i många versioner, detta är ett exempel.

” Fyrverkare, krutmakare och artillerister har sitt eget skyddshelgon vid namn Barbara, en ädel jungfru som år 240 lät döpa och kristna sig. Detta ogillades av fadern som tillbad avgudar. Barbara sändes i fängelse och då hon försökte fly därifrån beslöt den grymme fadern att hon skulle halshuggas. I det ögonblick bilen föll, slog en blixtned som dödade och förintade fadern.”

Även Mortimer Sederholms tävling var under A7 tiden omfattande då befälskadern i maj ofta förlades på ort långt från Wisborgsslätt för genomförandet av tävlingen under två dagar. Mer om Mortimer kan ni läsa längre fram i artikeln. Styrelsen beslutade rätt snart efter A7 's nedläggning att dessa två evenemang skulle fortskrida i A7 Kamratförenings regi. Det fastställdes också att dessa två evenemang skulle ske på samma dag med syftet att få med, speciellt från fastlandet, så många som möjligt.

Uppstarten

Underteckande och ordföranden i A7 Kamratförening Max Magnusson samlades v 35 för ett inledande möte hur vi skulle lägga upp firandet och tävlingen. Därefter har möten genomförts ca en gång/vecka. Relativt snart var grunden lagd för hur tävlingen och firandet skulle genomföras. De godbitar som vi tyckte fanns i det gamla firandet av Sancta Barbara togs ut, salut, middag med tre rätter och aktieutdelning (lotteri). Avseende Mortimer var det viktigt att alla som ville skulle kunna delta, gammal som ung. Dessutom skulle de gamla statuterna avseende grenar som skall genomföras under tävlingen följas i mesta möjliga mån. Vi spekulerade mycket i hur många som skulle anmäla sig. Inbjudan gick ju ut till alla i kamratföreningen och det är drygt 600 som bör ha emottagit denna. Vi räknade dock med ett antal på mellan 50 till 75 anmälningar. Efter att anmälningstiden gått ut (2 november) visade det sig att vi hade gissat relativt bra. Knappt femtio anmälningar hade inkommit och som brukligt några som anmälde sig efteråt. Det blev till slut 53 anmälda till Barbara firandet och knappt 40 till Mortimer. Av dessa 53 föll det genomförandedagen bort ytterligare två. Speciellt sista veckan jobbades det hårt med att få till detaljerna för tävlingen och firandet. Till sist var det då dags för genomförandet.

Mortimer Sederholms tävling

Tävlingen om Mortimer Sederholms vandringspris har en lång tradition på A7. Tävlingen arrangerades årligen av A7 Officerssällskap. I samband med nedläggningen av regementet fördes traditionen över till kamratföreningen. I och med detta var statuterna tvungna att ses över om tävlingen skulle överleva på sikt.

De förändringar som gjorts redovisas härmed. Tävlingen har kännetecknats av dess säregna statuter vilka i stort har gått ut på följande. Tävlingen skall nästkommande år arrangeras av de som placerar sig på 4, 8, 13 och 16 plats. Detta är ändrat så att en person i kamratföreningens styrelse har ansvaret för att arrangera tävlingen, i år undertecknad. Tävlingen skall genomföras på Blåhäll vilket för flera år sedan frångicks som tradition.

Tävlingen skall innehålla ett antal obligatoriska grenar men utförandet av dessa står det inget om så valfriheten är stor för arrangören att vara uppfinningsrik. De grenar som skall vara med är skytte, orientering, teori och kast. Förutom dessa har teknik ofta förekommit.

(Årets tävling genomfördes på dagen för firandet av Sankta BarbaraKockan den 1 december). Klockan 1300 började evenemanget och vi samlades i gymnastiksalen på Visborgslätt och delades in i grupper. Grupperna var indelta så att man gick med kamrater i ungefär samma ålder eller från tidigare tjänsteplatser. Jag poängterar här så att alla vet, tävlingen är en INDIVIDUELL tävling.

Tävlingen genomfördes i två halvlek där vi enbart var tre personer som arrangerade, Bob Hansson, Mats Lagerqvist och Max Magnusson. Tre grenar avverkades i första halvlek och två i den andra. Orienteringen löste deltagarna på egen hand då de hade tid över.

I den första halvleken fick de tävlande avverka grenarna skytte, kast och teori. Väl framme vid basketkorgen så instruerades ”skyttarna” att det var straffskytte på basketkorg som gällde. De skulle skjuta bollar som varierade i storlek, vikt och form. Bollarna hade en multipliceringsfaktor avvägd utifrån dess svårighet. Den faktorn multiplicerades med det avstånd de valde att skjuta ifrån, det fanns tre avstånd. Utmärkte sig gjorde Leif Svensson som satte en straff med en amerikansk fotboll från cirka fem meter. Leif vann grenen.

I en annan del av gymnastiksalen genomfördes teorin i form av ett korsord. Maxtiden för att lösa korsordet var tio minuter och flera var nära att klara det men bara en lyckades och vann grenen, nämligen Andreas Häglund. För er som inte var med så prova på sidan 20.

I befälgymmet sattes de tävlande på hårt prov då de skulle kasta ärtpåsar på rutor med olika poäng som var markerade i golvet. Grenen blev inte så utslagsgivande eftersom de flesta som satte en ”högpoängare” valde att lägga nästa kast på samma. Hade någon av dessa kastat på en lågpoängare efter att ha satt en hög så hade de tagit många placeringar. Överlägset bäst på grenen var till slut Tony Löwenborg. Under tiden hade nu flertalet gett sig på orienteringskontrollerna vilka jag återkommer till senare. De tävlande förfriskade sig och laddade för en andra halvlek och arrangörerna sammanställde halvleksresultatet.

I den andra halvleken fick golfarna visa vad de kunde då de skulle genomföra en fotbollsgolf på en par 6 bana (om nu snittet på alla deltagare är par, vad vet jag). Några tyckte banan var svår, andra imponerande och då är det som det skall när bollsinnets sätts på prov. Tydligt hade Mikael Kaip bäst koll på sitt bollsinn för han fick i bollen på två tillslag. Längst bort i fysborgens domäner nämligen vid damomklädningsrummet ställdes de tävlande ordagrant på ett löpband. Där de skulle stega 100 meter då löpbandet gick i en hastighet av fyra kilometer i timmen. Detta var svårt för de gamla artilleristerna som överlag stegande avsevärt för kort eftersom löpbandet gick långsammare än vad man normalt går.

Efterhand som grupperna var färdiga fick de tvaga sig i bastun och svida om till anständig klädsel inför kvällens barbarafirande. Arrangörerna rättade och iordningställde lokalerna. Orienteringsmomentet som de tävlande löst under tiden var upplagt så att det var sex kontroller. Fyra av dessa kontroller var vid ett fönster vid fönstret satt en karta med en kontroll inritad och ute i terränglådan hängde tre snitslar. Uppgift, vilken snitsel sitter rätt?

En kontroll var avståndsbedömning och en kontroll var vad man skulle kunna kalla för ett "halvavancerat AK-tåg". På just detta "AK-tåg" utmärkte sig förre chefen för regementet nämligen Olle Bjurström som hade två meter från facit. Totalsegrare i orienteringsmomentet kom helt oväntat från Per-Ove Boberg. Per-Ove genomförde värnplikten på A7 som batteriplatsbiträde 1951. Vi kan bara konstatera att han skåpade ut stora delar av den officerskår som tjänstgjorde på regementet då A7 gick till historien. Det var enda tillfället då arrangörerna märkte att deras frånvaro i tävlingen förändrade resultatet. Skämt å sido vi skall inte ta ifrån Per-Ove hans oerhört starka insats.

Vi har även rannsakat oss själva och kan konstatera några erfarenheter inför framtiden.

I det stora hela gick tävlingen bra och det fungerar med halvlekssvilar om man är få arrangörer, dock skall det nog rekryteras några extra frivilliga nästa år. Vi hade

tagit hänsyn till varierande åldrar och allt genomfördes inomhus dock så trodde jag i min enfald att mina äldre kollegor var skarpsyntare än jag trodde. Fotbollsgolfen drog också ut på tiden, vilket inte var bra då många fick vänta.

Senare på kvällen under Sankta Barbarafirandet genomfördes prisutdelningen och arrangörerna vill här och nu offentligt tvätta sin byk. Anders Carp fick inget pris fast han enligt resultatlistan delade tredjeplatsen med Mats Kvarnberg. Vi tar på oss missen och jag vet att Anders inte längre är gramse eftersom jag mutade honom med lite dryckjom från baren innan vi gick hem.

Kvarnbergs tredjeplats var anmärkningsvärd eftersom han inför den sista grenen orientering ledde stort, dessutom var han segrare i fjol. I stället fick vi se Leif Svensson passera till en hedervärd andraplats. Leif var inte sen att förklara att OM han hade haft sina glasögon när han löste korsordet då hade han vunnit. Den som tillslut vann, utan några om, var Mats Runander. All ära och den största tomten till han. En skön revansch kan vi tänka eftersom han år 2000 kom på andra plats bakom Mats Kvarnberg. Mats Runanders namn kommer nu att ingraveras i bucklan vilken numera förvaras av kamraföreningens styrelse.

Till sist vill jag bara tacka för det mangranna deltagandet och uppmana alla medlemmar till nästa år att anmäla er och tävla om den åtråvärda bucklan.

Vi skall dock komma ihåg att det stora deltagandet beror på att det är en trevlig och avslappnad tävling.

SKÄNKER				FÖDA	BOB 1 20 01	SIGNAL FÖRE SPRIT		NYHETS- BYRÅ	INFRA- RÖD	GLÄDJER- TRÖTT SOLDAT	RAPE- SNUSETS KRYDD-	P MED STÖDBEN
FIRA											DOFT	
SKORRAP FÖR VISSA		ST FÖR ART	GRÖN GUL PUMP		ÅRLIG TÄVLING							
POP- GRUPP & KONSERV					NÄST SIST		PÅ HJÄLM IBLAND					BOFORS PJÄS
SIGNAL FÖR NATTVILA							MORGON SÅNG	PETER LERN- QVIST	EHV		LV PÅ ENG.	
KORT TROSS			FÖRST	ELAKA TANTEN	KON- KURS		OMKRETS PÅ			ANDERS HEDBERG		
ELEFANT					KASTA UPP	PÅ DÖRR	BILJUD	ÖL		FORN- STORT ART.REG		
HOT ELLER RESA	FÖRST		BRUTEN			INTIMT ÖMT MÖTE						
	VERDI OPERA									EUPP ENHALV TON	KORT ÖNSKA/ BÖNA	
	FRUS		ARMÉ MÄSTER- SKAP			FOTBOLLS- LAGUTAN VA	SPEL PÅ SÖDER	DEN SISTA AT:AREN				TILL- HANDEL
KORT FÖR ART		OFRUKT- SÄM						ÄNGLA- STAD	FÖRE PEKING			
KORT ANTAL		VATSHO	100 m IKVADRAT			ORT I VÄRM- LAND			PÅ VISSA BÅTAR		SIST	
VÄRVÄRDER			VARA ELLER TJÄNST						GJORDE FULL INNAN			

(Svar på korsord sid 26)

Firandet av artilleristens skyddshelgon Sancta Barbara

Efter att ha räknat in de sista tillkommande gästerna klockan 1715 vid Vakten Wisborgsslätt var det dags för att påbörja firandet av Sancta Barbara. Som inledning till firandet avlossades klockan 1730 ”svensk lösen” av salutservicen. Denna service bestod av gruppchefen Svenne Alfström, mekanismskötaren Thore Svensson och laddaren Leif Svensson. Saluten avlossades i snabb takt och de två skotten ekade kraftfullt mellan kasernerna. Efter detta väntade middagen på Cederströmska mässen som jag tror att huvudelen såg fram emot efter dagens tävlingar. Denna bestod av tre rätter där det till förrätt serverades en silltallrik med lättöl och snaps. Omedelbart efter att snapsen serverats under förrätten var det dags för snapsvisa. Som sig bör sjöngs A7’s Snapsvisa och den framfördes stående. Nuförtiden är det inte så vanligt att höra den och det personligen kändes det fint att få sjunga den igen tillsammans med så många kamrater. För er som inte kan den har ni nu möjlighet att föröva här nedan inför nästa års firande.

A7:s Snapsvisa (”Hemåt det bär...”)

**”Glaset vi höjer för fanan den blå
stad med ruin, vid havet stå
A7 är små men starkast vi stå
så nu vi säger SKÅÅÅL!”**

Tidigare under dagen hade det meddelats att gruppchefen i respektive grupp under Mortimertävlingen ansvarade för att gruppen under kvällens middag skulle framföra en dryckesvisa. Tonerna av A7’s Snapsvisa hade knappt ebbat ut när Barbara’s grupp skulle framföra sitt bidrag. En ny ”rapkung” i form av Kn Sylve Nilsson som anförde bidraget uppdagades och inte ett öga var torrt. Middagen fortskred med ytterligare sång där Wisborgs grupp stod för det musikaliskt bästa bidraget och fick som belöning framföra den ännu en gång under varmrätten. Protesterna på arrangörernas beslut om detta var många och ljudliga. A7 hade ju även sitt skyddshelgon Sancta Barbara personifierat genom ”Babben” Larsson. Hon har mycket förtjänstfullt tagit sig an rollen som skyddshelgon och har livat upp firandet ett flertal år bland annat genom att vid ett tillfälle personligen närvara. Hon fortsätter att vaka över oss även fast vårt förband är nerlagt. Tyvärr kunde hon inte närvara i år men hon lovade att bidra med något. Tyvärr han hennes bidrag inte komma med till firandet men jag lovade vid middagen att det skulle publiceras i ”Gotlands Artilleristen” och så här skriver vårt skyddshelgon.

”Kära undersåtar.

Det är ert skyddshelgon som talar.

Det gör mig rörd att ni ännu finner förtroende i mitt beskydd trots att jagintet kunde göra åt nedläggningen av A7.

Min förhoppning är att ni ser saken som jag gör:

Mitt jobb är i första hand inte att skydda förläggningar utan själva artilleristerna, och genom att ni inte längre tillhör ett regemente så sjunker ju risken betydligt för att ni ska utsättas för de faror i ett krig innebär.

Inte behöver ni längre frukta vådaskott från kollegor vare sig i fält eller under skämtsamma former vid den årliga S:a Barbarafesten.

Att ni ännu vårdar era traditioner ömt trots det inträffade stämmer också överens med den inställning jag mött hos er:

Det är lättare att ta bort artilleristerna från A7, än att ta bort A7 ur artilleristerna.”

Välgångsönskningar från ert skyddshelgon
Babben.

Efter detta var det dags för huvudrätten. Denna bestod av fylld kycklingfilé med murkelsås och rösti. Till denna serverades det vitt vin. Huvudrätten inleddes med Sancta Barbara´s skål som intogs stående. Wisborgs grupp fick under huvudrätten framföra sitt vinnande bidrag på gruppuppgiften ytterligare en gång som tidigare nämnts.

Efterrätten bestod av äppelkaka med vanilsås med inslag av apelsin. Efter att före detta chefen för A7, Olle Bjurström, tackat för maten serverades det kaffe och avec i de angränsande rummen.

Nu fortsatte en febril verksamhet för arrangörerna att räkna samman resultaten i Mortimer tävlingen. Prisutdelningen skulle ske i samband med aktieutdelningen (lotteriet) klockan 2200. Det hanns med och redogörelsen för resultatet har ni tidigare kunnat läsa under Mortimer delen. Aktieutdelningen var nästa programpunkt. För att förtydliga detta så har gästerna haft möjlighet att köpa aktier (lotter) á 50 kr i samband med anmälan och nu skulle det ske utdelning. Det var ett tjugotal priser som skulle bort och i huvudsak var det vuxenleksaker i form av elmaskiner och verktyg som utlottades. Några exempel på vinnare under kvällen var, Anders Jolby handöverfräs, Isak Malm hylsnyckelsats, Lars Olowsson polermaskin, Anders Nilsson multimaskin. Vidare hade Olle Bjurström skänkt två greenfeeavgifter till Åtvidabergs golfklubb.

Dessa gick till Andreas Häglund som mycket lämpligt studerar i Linköping och Mikael Håkansson. Ryktet säger att Micke sålde priset till Linköpingsboende Anders Carp. En tradition som fanns under A7 tiden var att de som deltog i Barbarafirande för första gången fick skriva sitt namn på ett uppspänt skinn. Då skinnet bara är halvfullt med namn fick de som inte tidigare varit med, skriva sitt namn och tilldelades även en slips och slipsnål. Efter detta var det inga fler programpunkter utan festligheterna fortsatte med trevlig samvaro. Vickning i form av korv med bröd serverades vid cirka klockan 2300. Efter att ha pratat med mässpersonalen informerades jag om att de sista gästerna lämnat Cederströmska Mortimer, tillsammans med Jocke Olsson skulle ta sig hem med cykel.

Helt plötsligt (enligt Bob) uppdagades en hög med rullgrus framför Bobs cykel i en kurva, vilket resulterade i en omkullkörning med näsan i asfalten. Resultatet av detta blev turligt nog bara utseendemässiga nackdelar som enligt rapporterna dagen efter var omfattande. Inte nog med det, han lyckades även glömma kvar sin väska på olycksplatsen. Som sagt, hade detta hänt om Sancta Barbara varit med oss under kvällen? Jag vill även framföra arrangörernas tack till Christian Ericson som var ansvarig för middagen och mässverksamheten. Han kunde av vissa orsaker inte medverka under dagen.

Sammanfattningsvis tror jag att de flesta uppskattade tillvaron på mässen och gick hem mätta på både det ena och det andra.

Avslutning

Som nämndes i inledningen var firandet av Sancta Barbara och Mortimer Sederholms tävling den 1 december 2001 en början på en ny företeelse i A7 Kamratförening. Vi har fått intrycket att dagen upplevdes som mycket positivt med trevligt umgänge och god mat. Förhoppningsvis sprids informationen om detta till andra i kamratföreningen genom de som var med och vi hoppas på ännu fler deltagare till nästa års firande. Till dess, öva på A7's Snapsvisa och träna till Mortimer.

Lev väl

Mats Lagerqvist
Ansvarig Barbara

Bob Hansson
Ansvarig Mortimer

Minnesanteckningar från min tid vid A 7

Jag blev anställd som arbetare vid lantförsvaret den 21/9 1942 då jag placerades som gårdskarl, vid väbeln, styckjunkare Josef Pettersson alias ”argpelle” varför han fått detta namn vet ej jag.

Det var mycket arbete vid väbeln, gräsmattorna slogs med lie, häckarna klipptes för hand med häcksax.

Soporna kördes från en liten sopbod som låg öster om sjukstallet i en hästdragen kärra som tömdes en gång i veckan.

Aska från värmeanläggningen bars till ett i marken nersänkt betongkar, beläget norr om sjukstallet, där blåste det alltid, askan skulle sedan hösas upp på en vagn.

Senare fick A 7 kärll för aska det blev betydligt lättare och trevligare.

Träd skulle flyttas, rätt stora kastanjeplantor skulle upp i dungar, lindar planterades där i stället det var meningen att det skulle bli en lindallé från höjd med valvet till grinden vid markan. De flesta lindar är nu borttagna.

Flyttningen skedde för hand och med hästkrafter. Kastanjerna var halvväxta så vi fick gräva upp dem med rötterna, det blev rätt stora paket med en diameter över 200 cm och 80 cm djupa. Dessa baxade vi upp på en släpa som drogs av hästar, som sedan forslade dom till ny plats.

Vintern 1942-43 var snörik mycket tid gick åt snöskottning, renhållning och städning.

Den vintern kom det en inbjudan till torven vid Martebomyr men A 7 hade användning av mig så dit kom inte jag, detta ordnades av en för mig okänd person. Likadant var det vid mönstringen, ingen frågade vart jag ville, det stod bara fältartilleriet A 7 på mitt papper.

Senare under år 1943 blev jag överflyttad till stallet som hästskötare, vi var 4 st. civilanställda hästskötare Antonsson, Vidergren, Andersson och jag. Vi fick svara för ca. 5 hästar var. Det var ett trevligt och intressant arbete, trots nitton besök i sågspånen under första ridlektionen i ridhuset, men det tog sig efter hand. Antons-son var i ungdomen jockey på Ulriksdal, en av de första med licens för att rida löp, han var min ridlärare.

Vid senare tillfälle efter värnplikt och beredskap 1945 kom major Stig Hamilton till 7:e milot som stabschef. Han hade två hopphästar som han tävlade med (Sandra & Herakles). Dessa hästar kom till A 7 stall hösten 1945 och Hamilton ville ha Antons-son som skötare, det gick ej, han hade hand om generalen Åkerhielms häst.

Hamilton fick ta mig som hästskötare, jag var rätt tung ca 70 kg så han tittade på mig och frågade:

- Vem har lärt Pettsson ria?
- Det har Antonsson gjort
- Då kan Pettsson ria.

Det var allt han sa, han hade väl rätt, jag hade alltid haft samma häst(hästar) med mig hem som jag red ut med.

Jag var väl den siste värnpliktige i uniform m/23 samt benläder och jag red på hästen Donau från A 7 till Blåhäll.

Artikelförfattaren Sune Pettersson var anställd som gårdskarlar från den 21/9 1942 sedan som hästskötare 1943, gjorde sin värnplikt april 1944 till april 1945 - beredskap i juni. 1945 - 1949 anställd som hästskötare och från 1949 förrådsarbetare i olika befattningar upp till förrådsförvaltare.

Under min vplutbildning på Blåhäll 1944-1945 fick jag utbildning på kanon m/34, tysk haubits m/39 och 7,5 cm kanon m/40. Under senare repövningar fick jag även utbildning på 10,5 cm haubits m/40 H och 40 C och därutöver 7,5 cm kanon m/02-33, 8,4 cm m/81, 57 mm kanon i kaponärlavett.

Befäl som jag hade var bland andra major Hans von Kock, löjtnant K M Linderoth (batterichef) och fänrik L Forsberg (troppchef).

Med kamratliga hälsningar
Sune Pettersson

Svar korsord ...

SKÄNKER FIRA	G	E	R	FÖDA	BOB 30 31	SIGNAL FÖRE SPRIT	M	O	NYHETS- BYRÅ	INFRA- RÖD	GLÄDJER TRÖTT SOLDAT	RAPE- SHUSETS KRYDD- DOFT	P MED STÖDBER	
SKORRAR FÖR VISSA	R	ST FÖR ART	GRÖN GUL PUMP	M	ÅRLIG TÄVLING	M	O	R	T	I	M	E	R	
POP- GRUPP & KONSERV	A	B	B	A	NÄST SIST	Ä	PÅ HJÄLM IBLAND	S	T	R	Å	N	BOFORS PJÄS	
SIGNAL FÖR NATTVILA	T	A	P	T	O	S	MORGON SÅNG	E	PETER LERN- QVIST	EHV	P	L	LV PÅ ENG.	
KORT TROSS	T	R	FÖRST	ELAKA TANTEN	KON- KURS	K	K	OMKRETS =??'Ø	P	I	ANDERS HEDBERG	A	H	
ELEFANT	B	A	B	A	R	KASTA UPP	PÅ DÖRR	U	T	ÖL	S	FORN- STORT ART.REG	A	7
HOT ELLER RESA	FÖRST	A	BRUTEN	A	V	INTIMT ÖMT MÖTE	K	U	T	T	R	A	7	
F	VERDI OPERA	R	I	G	O	L	E	T	T	O	EUPP ENHALV TON	KORT ÖNSKA BÖNA	B	
A	R	A	ARMÉ MÄSTER- SKAP	A	M	FOTBOLLS LAGUTAN- VA	L	SPEL PÅ SÖDER	DEN SISTA ÅT:AREN	L	E	I	TILL- HANDEL	
KORT FÖR ART	A	OFRUKT- SÄM	S	T	E	R	I	L	ÄNGLA- STAD	FÖRE PEKING	I	F	K	
KORT ANTAL	S	T	100 m. IKVADRAT	A	R	ORT I VÄRM- LAND	K	I	L	PÅ VISSA BÅTAR	S	SIST	Ö	
VÄRDER	T	Ö	VÄRA ELLER TJÄNST	N	A	T	U	R	A	GJORDE FULL INNAN	S	Ö	P	

**Glöm inte att skriva
artiklar till nästa
nummer..**

Börja nu !!!

A 7 KAMRATFÖRENING

Kamratföreningen bildades 1937 och har, efter ombildning 1994, idag ungefär 500 medlemmar, bosatta främst på Gotland, i Östergötland och i Mälardalen.

Föreningen har bl a som mål att

- * vidmakthålla den kamratskap som värnplikten ofta skapar
- * förmedla kontakten vid framtida kamratträffar
- * vårda våra förbands traditioner
- * ge ut Gotlandsartilleristen med ett nummer per år

Styrelse

Ordf Max Magnusson

Vice ordf Rolf Larsson

Sekr Gunnar Trennestam

Kassör Stefan Ekman

Ledamöter Mats Lagerqvist
Bob Hansson
Staffan Thurgren

Suppleanter Olle Bjurström
Fredrik Roswall
Leif Svensson

Revisorer Tommy Sjöli
Göthe Andersson

Revisorssupl Sven-Erik Larsson
Rolf Hansson

Valberedn Leo Lövdahl
Leif Svensson

Verksamhetsplan 2002

Ärtlunch	04-11
Ordinarie föreningsmöte	04-19
Föreningsutflykt	våren
Finlandsresa	05-13-17
Ärtlunch	09-12
Presstopp Gotlandsartilleristen	12-02
Sankta Barbarafirande	12-07
Gotlandsartilleristen nr 15 ut	2003-01

Årsavgift: 40:-
Ständig medlem: 400:-
Anmälan sker på
Postgirokonto 18 98 82 -4

Adress:
A 7 Kamratförening
Gunnar Trennestam
621 86 VISBY